

Grupp 6

FCI-nummer 217

FCI-standard på tyska publicerad 2017-09-22

FCI-standard fastställd av FCI General Committee 2017-08-22

Översättning fastställd av SKKs arbetsgrupp för standardfrågor 2018-06-19

BAYERSK VILTSPÅRHUND

(Rasnamn i hemlandet: Bayrischer Gebirgsschweisshund)

Nordisk Kennel Union

Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Svenska Kennelklubben

Suomen Kennelliitto – Finska kennelklubben

Standard för BAYERSK VILTSPÅRHUND

Ursprungsland/
hemland

Tyskland

Användningsområde

Specialiserad eftersökshund och viltspårhund

FCI-klassifikation

Grupp 6, sektion 2. Med arbetsprov som säkerställer de specifika jaktliga kraven.

Bakgrund/ändamål

Alla viltspårhundar härstammar från de ursprungliga jakthundarna, historiskt kallade Bracken. Alla äkta Bracken har mycket god näsa för markvittring och spårarbete. De är mycket spårsäkra, synnerligen spårvilliga och under jakt har de ett väljudande drevskall. Ursprungligen använde man de säkraste och mest tillförlitliga spårhundarna i en flock till att förda i lina spåra det viltspår man hade förlorat. Från dessa de lugnaste och mest lättfostrade stövarna avlades senare viltspårhundarna fram, både de som förda i lina sökte vilt (Leithunde) liksom de som spårade upp skadat vilt (Schweisshunde). Genom inkorsning av genetiskt sett relativt närstående hundraser mot slutet av 1700-talet och början av 1800-talet uppstod dagens hannoveranska viltspårhund. Efter 1848 års revolution, som innebar uppdelning av de tidigare stora jordegendomarna samt därmed åtföljande förändring av jaktformerna från smygjakt och passjakt till användning av de vid samma tid förbättrade skjutvapnen, uppkom behovet av eftersökshundar. I synnerhet i bergstrakterna kunde man inte vara utan en hund som var specialiserad på ett säkert spårarbete i lina och hade ett högt skall, uthållighet och skärpa. Där visade sig den hannoveranska viltspårhunden vara alltför tung. För att få fram en hund som hade önskade färdigheter men var bättre anpassad till arbete i oländig bergsterräng, avlade baron Karg-Bebenburg i Reichenhall efter 1870 fram en elegant, förädlad och lättare byggd viltspårhund genom att korsa den hannoveranska viltspårhunden med röda bergsstövare. Med tiden kom den bayerska viltspårhunden att konkurrera ut andra jakthundraser i bergstrakterna. Idag är rasen den klassiska jakthunden för yrkesjägare och skogsvårdare. 1912 bildades en rasklubb (Klub für Bayerische Gebirgsschweisshunde) med säte i München, vilken är den enda officiellt erkända klubben i Tyskland för bayersk viltspårhund.

Bayersk viltspårhund är en specialiserad jakthund för eftersök på klövvilt. Rasen måste besitta alla de anlag och färdigheter som krävs för att vara användbar vid komplicerade eftersök. Denna brukbarhet måste bevisas genom lämpliga jaktprov.

Helhetsintryck

Bayersk viltspårhund skall vara en alltigenom balanserad, något lätt, inte högbent, mycket rörlig och muskulös, medelstor hund. Kroppslängden skall något överstiga mankhöjden. Kroppen kan

Viktiga måttförhållanden

Uppförande/karaktär

Huvud

Skallparti

Skalle

vara något högre över länder. Huvudet skall bäras horisontellt eller något uppåtriktat. Svansen skall bäras horisontellt eller snett nedhängande.

Mankhöjd och kroppslängd skall förhålla sig som 1:1,15 till 1:1,25. Bröstkorgen skall nå ned till armbågsleden.

Rasen skall vara lugn och jämn till humöret, tillgiven sin ägare men avvaktande gentemot obekanta. Den skall vara en i sig själv stabil, självsäker, oförskräckt och lättförd hund, som varken är skygg eller aggressiv.

Stop

Stopet skall vara markerat.

Ansikte

Nostryffel

Nostryffeln skall vara stor men inte för bred. Näsborrharna skall vara vida. Färgen skall vara svart eller mörkröd.

Nosparti

Nospartiet skall vara lika långt som eller något kortare än skallpartiet och smalna av något mot nosen. Det skall vara tillräckligt brett och får inte vara spetsigt. Nosryggen kan vara lätt välvd eller rak.

Läppar

Läpparna skall vara hängande och måttligt tjocka. Mungiporna skall vara markerade.

Käkar/tänder

Käkarna skall vara kraftiga med ett perfekt, regelbundet och fullständigt saxbett. Tångbett är tillåtet.

Kinder

Kinderna skall endast vara måttligt markerade.

Ögon

Ögonen skall vara klara med uppmärksamt uttryck. De får inte vara för stora eller för runda. Ögonlockskanterna skall vara väl åtliggande och pigmenterade. Ögonfärgen skall vara mörkbrun eller något ljusare.

Öron

Öronen skall vara något över medellängd men får inte nå längre än till nostryffeln. De skall vara tunga, högt och brett ansatta och hänga tätt intill huvudet utan att vecka sig. Örontippen skall vara avrundad.

Hals

Halsen skall vara medellång och kraftig. Huden på strupen får vara något lös.

Kropp

Överlinje	Överlinjen skall vara lätt stigande från manken mot bakstället.
Manke	Manken skall vara föga markerad. Övergången från hals till rygg skall vara jämn.
Rygg	Ryggen skall vara stark och smidig.
Ländparti	Ländpartiet skall vara förhållandevis kort. Det skall vara brett och ha mycket väl utvecklad muskulatur.
Kors	Korset skall vara långt och tämligen flackt. (En vinkel mot horisontalplanet på 20–30 grader ses som idealisk.)
Bröstkorg	Bringan skall vara måttligt bred med väl utvecklat förbröst. Bröstkorgen skall vara oval, djup och lång. De bakre revbenen skall nå långt bak. Bröstkorgen skall nå ned till armbågsleden.
Underlinje och buk	Underlinjen skall gradvis stiga mot bakstället. Buken skall vara något uppdragen.

Svans

Svansen skall vara medellång och som längst nå till hasleden. Den skall vara högt ansatt och bäras vågrätt eller något nedåthängande.

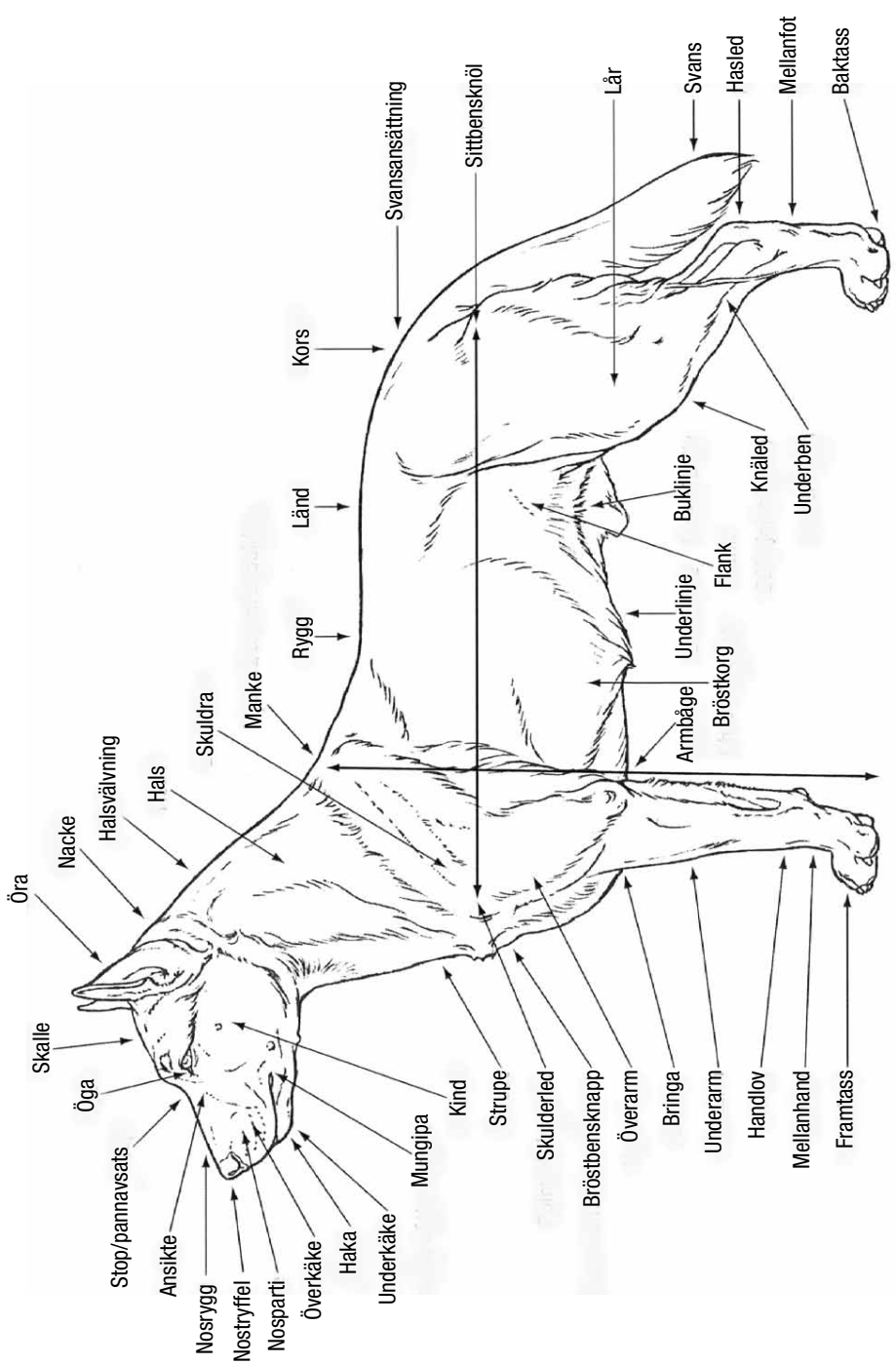
Extremiteter

Framställ

Helhet	Framifrån sett skall frambenen vara raka och parallella. Från sidan sett skall de vara placerade väl in under kroppen. Framstället skall vara välvinklat.
Skulderblad	Skuldrorna skall vara snedställda och väl tillbakalagda med kraftig muskulatur.
Överarm	Överarmarna skall vara långa. Muskulaturen skall vara väl utvecklad och torr. Vinkeln mellan skulderblad och överarm skall vara 90–100 grader.
Armbåge	Armbågarna skall ligga väl an mot kroppen. De får varken vara inåt- eller utåtvridna.
Underarm	Underarmarna skall vara torra och lodrätt ställda. De skall ha kraftig benstomme och väl utvecklad muskulatur.
Handlov	Handlovarna skall vara starka.
Mellanhand	Mellanhänderna skall vara svagt vinklade.
Framtassar	Framtassarna skall vara ovala med väl välvda och väl slutna tår.

	<p>Trampdynorna skall vara tjocka, motståndskraftiga och väl pigmenterade. Framtassarna skall vara parallella i stillastående såväl som i rörelse, varken inåt- eller utåtriktade. Klorna skall vara svarta eller mörkbruna till bruna.</p>
Bakställ	
Helhet	Benstommen skall vara kraftig. Bakifrån sett skall bakbenen vara raka och parallella. Bakstället skall vara välvinklat.
Lår	Låren skall vara breda och mycket muskulösa.
Knäled	Knäna skall vara starka. Knäledsvinkeln skall vara 100–110 grader.
Underben	Underbenen skall vara förhållandevis långa. De skall vara muskulösa och seniga.
Has/hasled	Hasorna skall vara starka.
Mellanfot	Mellanfötterna skall vara korta och lodrätt ställda.
Baktassar	Baktassarna skall vara ovala med väl välvda och väl slutna tår. Trampdynorna skall vara tjocka, motståndskraftiga och väl pigmenterade. Baktassarna skall vara parallella i stillastående såväl som i rörelse, varken inåt- eller utåtriktade. Klorna skall vara svarta eller mörkbruna till bruna.
Rörelser	Rörelserna skall täcka mycket mark, ha god räckvidd fram och gott påskjut bak. Fram- och bakkensrörelser skall vara raka och parallella med lätt fjädrande steg. Föredragna gångarter under arbete är skritt och galopp.
Hud	Huden skall vara kraftig och stramt åtliggande.
Päls	
Pälsstruktur	Pälsen skall vara tät, väl åtliggande, måttligt grov och ha en viss glans. Den skall vara finare på huvud och öron, grövre och längre på buk, lår och svans.
Färg	Pälsfärgen skall vara djupröd, hjortröd, rödbrun, rödgul, blekt fawn till gulröd, rödgrå som hjortens vinterpäls, också med inslag av mörkare stickelhår likt schatteringar. Grundfärgen skall vara mest intensiv på ryggen, nosparti och öron skall vara mörka. Svansen har oftast mörka stickelhår. En liten, ljus bröstfläck är tillåten.
Storlek/vikt	
Mankhöjd	Hanhund: 47–52 cm Tik: 44–48 cm Ingen tolerans uppåt eller nedåt för hanhundar och tikar.

Vikt	Hanhund: idealvikt 20–30 kg Tik: idealvikt 17–25 kg Kroppsvikten skall vara i relation till mankhöjden.
Fel	Varje avvikelse från standarden är fel och skall bedömas i förhållande till graden av avvikelse och dess påverkan på hundens hälsa och välbefinnande samt förmåga att utföra sitt traditionella arbete.
Allvarliga fel	<ul style="list-style-type: none"> • Köttfärgad nostrifyffel. • Mycket lösa ögonlockskanter. • Kraftig svank- eller karprygg. • Mycket flat eller tunnformad bröstorg. • Kraftigt inåt- eller utåtvridna armbågar. • Kraftigt överbyggt bakstäl. • Mycket trånga, kohasiga eller hjulbenta bakben, i stående såväl som i rörelse. • Päls som är för fin eller för tunn. • Kraftig färgavvikelse: svart med tanteckning.
Diskvalificerande fel	<ul style="list-style-type: none"> • Aggressiv eller extremt skygg. • Hund som tydligt visar fysiska eller beteendemässiga abnormiteter. • Avsaknad av tydlig könsprägel. • För liten eller för stor. • Icke erkänd pälsfärg. • Bettfel: över- eller underbett; korsbett, pallisadbett, kulissbett, sned käke, avsaknad av tänder (förutom P1, M3 måste finnas) [FCI Model Standard. Rekommendation: Saknade PM1 och M3 är vetenskapligt bevisat som en naturlig variation och inte en känd ärftlig egenskap varför avsaknad av dessa tänder inte längre skall anses som ett diskvalificerande fel. (General Committee, Dortmund 2015)] • Ektropion, entropion. • Medfödd svansknyck.
Nota bene	Endast funktionellt och kliniskt friska hundar med rastypisk konstruktion skall användas till avel.
Testiklar	Hos hanhundar måste båda testiklarna vara fullt utvecklade och normalt belägna i pungen.

Svenska Kennelklubben är hundägarnas riksorganisation och företräder alla hundar och hundägare i Sverige. Med cirka 300 000 medlemmar är vi en av landets största intresseorganisationer. Vi sprider information, utbildar och väcker debatt – och visar på den stora glädjen och nyttan med hund!

SVENSKA KENNELKLUBBEN

HUNDÄGARNAS RIKSORGANISATION

POSTADRESS Box 771, 191 27 Sollentuna
BESÖKSADRESS Rotebergsvägen 3, Sollentuna
TELEFONNUMMER 08-795 30 00
MEJLADRESS kansli@skk.se
WEBBPLATS www.skk.se

Agria
Djurförsäkring

Stolt samarbetspartner sedan 1964